

Landelijke agenda zorg & veiligheid

Inhoud

1. Inleiding.....	5
2. Maatschappelijke opgave, doelgroep, ambitie, visie en thema's.....	6
3. De vier prioritaire thema's	8
4. Hoe we samenwerken in de Stuurgroep Zorg & Veiligheid	10
Bijlage 1: Agenda voor de Zorg- en Veiligheidshuizen	16

1 Inleiding

1.1 Aanleiding voor deze agenda

De landelijke Stuurgroep Zorg & Veiligheid heeft na afronding van de werkagenda 'Perspectief 2025' een pas op de plaats gemaakt om stil te staan bij de gezamenlijke maatschappelijke opgave, de strategische samenwerking en wat de ambitie, visie en samenwerkingsthema's voor de toekomst moeten worden. Met deze agenda stelt de Stuurgroep het hoe en wat in de samenwerking aan de gezamenlijke maatschappelijke opgave vast. Daarbij is eveneens aandacht voor de vijf ambities voor de Zorg- en veiligheidshuizen uit het – eerder door de landelijke Stuurgroep vastgestelde – Landelijk Kader voor de Nederlandse Zorg- en Veiligheidshuizen: 'Met zorg aangepakt'.

1.2 Relevante voorgeschiedenis

In 2002 ontstond op initiatief van het Openbaar Ministerie in Tilburg het eerste Veiligheidshuis met als doel de bijdrage van het strafrecht te vergroten in het terugdringen van complexe veiligheidsproblematiek. Dit initiatief was zo succesvol dat zeven jaar later een landelijk dekkend netwerk van veiligheidshuizen was gerealiseerd. Om de effectiviteit te vergroten, werd de samenwerking in de jaren daarna meer en meer verbreed naar gemeenten en naar zorg- en hulpverlening. Ook werden de Veiligheidshuizen omgevormd tot 'Zorg- én Veiligheidshuizen'. Inmiddels hebben de zorg- en veiligheidshuizen zich ontwikkeld tot regionale samenwerkingsverbanden van straf-, zorg- en gemeentelijke partners, waarin zij onder eenduidige regie

komen tot een keten-overstijgende aanpak van complexe persoons-, systeem- en gebiedsgerichte problematiek om ernstige overlast en criminaliteit te verminderen. Met de in maart 2025 in werking getreden Wet gegevensverwerking door samenwerkingsverbanden (WGS) is een wettelijke grondslag voor het delen en verwerken van persoonsgegevens door de samenwerkende netwerkpartners ontstaan.

De regie lag aanvankelijk bij het Openbaar Ministerie (OM) en is begin 2013 overgedragen aan de gemeenten. Gemeenten hebben vanaf dan de verantwoordelijkheid voor de coördinatie op de regionale samenwerking in het Zorg- en Veiligheidshuis. In samenhang daarmee wordt de Rijksbijdrage aan de Zorg- en Veiligheidshuizen via de centrumgemeenten verstrekt. Vanaf 2021 ontvangen zij in ieder geval tot en met 2027 ook zogenaamde POK-middelen ter versterking van de rol van de zorg en veiligheidshuizen voor personen met onbegrepen gedrag.

De Stuurgroep Zorg & Veiligheid bestaat uit de landelijke vertegenwoordigers van de netwerkpartners betrokken bij de regionale zorg en veiligheidshuizen en opereert op landelijk strategisch niveau. De VNG brengt hiervoor, op bestuurlijk niveau, alle relevante landelijke partners bijeen. De scope van deze Stuurgroep heeft zich in de loop der jaren doorontwikkeld van Stuurgroep Veiligheidshuizen naar Stuurgroep Zorg- en Veiligheidshuizen, naar wat nu de Stuurgroep Zorg & Veiligheid is. De Zorg- en Veiligheidshuizen en de context waarbinnen zij opereren zijn en blijven uiteraard het belangrijkste aandachtsgebied van deze Stuurgroep.

Maatschappelijke opgave, doelgroep, ambitie, visie en thema's

2.1 Maatschappelijke opgave

De maatschappelijke opgave van de Stuurgroep Zorg & Veiligheid is het tijdig bieden van passende hulp en/of zorg en het verminderen en aanpakken van overlast en onveiligheid veroorzaakt door mensen met complexe multiproblematiek op het snijvlak van zorg en veiligheid.

Regelmatig wordt de samenleving opgeschrikt door grote, maar ook kleine incidenten waarbij deze doelgroep betrokken is. In sommige gevallen richt het onveilige gedrag zich tegen de persoon zelf, in andere gevallen tegen naasten en in weer andere gevallen tegen schijnbaar willekeurige personen in de publieke ruimte. Deze incidenten hebben niet alleen een grote impact op het slachtoffer en diens naasten, maar ook op de dader en diens naasten. Ze leiden daarnaast tot maatschappelijke onrust en brengen de leefbaarheid van wijken in het gedrang. Bovendien veroorzaken deze incidenten naast het persoonlijke en maatschappelijke leed ook hoge kosten. Het is daarom logisch om ook in te zetten op het zo veel mogelijk voorkomen van deze incidenten dan alleen op het beheersen daarvan of op het herstellen van de gevolgschade.

2.2 Doelgroep

Het gaat in de zojuist beschreven maatschappelijke opgave om mensen (zowel jongeren als volwassenen) waar problemen spelen zoals ernstige psychische aandoeningen, verslaving, verstandelijke beperking, geweld of een combinatie van zorg- en gedragsvragen.

Deze problematieken kunnen onder andere leiden tot huiselijk geweld & femicide, radicalisering en extremisme, criminaliteit of mensenhandel. Door de complexiteit krijgen deze mensen en hun naasten – dus zowel plegers als slachtoffers – vaak niet de juiste zorg, ondersteuning, begrenzing en bescherming. Hun ingewikkelde, samengestelde hulpvraag sluit immers niet één op één aan bij de verschillende domeinen, organisaties, standaardwerkwijzen enzovoorts. Ook willen ze niet altijd hulp accepteren. De aanpak van alle betrokkenen vraagt nauwe samenwerking tussen verschillende domeinen, instanties en organisaties, want zonder samenwerking vallen deze mensen tussen wal en schip met alle risico's van dien.

2.3 Ambitie

Analoog aan haar maatschappelijke opgave, is de ambitie van de Stuurgroep Zorg & Veiligheid is het tijdig bieden van passende hulp en/of zorg en het verminderen en aanpakken van overlast en veiligheidsrisico's met een integrale aanpak voor mensen die te maken hebben met complexe multiproblematiek op het snijvlak van zorg en veiligheid. In deze integrale aanpak werken partijen uit het strafrecht en het sociaal-, zorg-, woon- en veiligheidsdomein intensief samen aan preventie en passende interventie in zowel zorg als veiligheid en nazorg.

De nauwe, op elkaar afgestemde samenwerking heeft als doel zowel het verbeteren van de situatie van de betrokkene zelf als het verbeteren van de veiligheid thuis en het vergroten van de veiligheid in de samenleving.

Dit doet de Stuurgroep door te werken aan een aanpak waarbij het stabiliseren en verbeteren van de persoonlijke situatie hand in hand gaat met het voorkomen, verminderen en aanpakken van recidive, (ernstige) overlast, criminaliteit en maatschappelijke uitval. Ook is oog voor het belang van het toerusten van de samenleving in de omgang met de doelgroep. De aanpak vraagt een combinatie van repressie, bestuurlijke, civiel- en strafrechtelijke interventies, zorg, ondersteuning en behandeling. Daarbij speelt ook de sociale basis als geheel van informele en formele netwerken, voorzieningen en relaties in de leefomgeving een belangrijke rol. Om tot werkbare oplossingen te komen moeten partijen samenwerken en de ruimte zoeken om tot creatieve (financiële) oplossingen te komen. Creativiteit, innovatie en buiten bestaande kaders denken en doen is daarbij noodzakelijk. Dit geldt ook voor voldoende mogelijkheden voor informatie-uitwisseling.

2.4 Visie: Samenwerken aan directe veiligheid, stabiele veiligheid en maatschappelijk herstel in de dynamiek van diverse snijvlakken

De landelijke Stuurgroep Zorg & Veiligheid staat voor een krachtig, integrale aanpak. Wij geloven dat duurzame veiligheid ontstaat wanneer situaties van acute onveiligheid worden doorbroken, onderliggende risico's structureel worden aangepakt én perspectief wordt geboden op herstel. Onze visie is analoog aan de visie gefaseerd werken aan veiligheid gebaseerd op drie samenhangende fasen:

1. Directe veiligheid: In situaties van acute onveiligheid is snel handelen noodzakelijk. Directe veiligheid voor de persoon in kwestie, diens omgeving en betrokken professionals staat hierin centraal.
2. Stabiele veiligheid: Zodra de rust is teruggekeerd, richten we ons met risico gestuurde zorg op het aanpakken van structurele oorzaken van onveiligheid, zoals psychische problemen, verslaving, schulden of verwaarlozing.
3. Maatschappelijk herstel: In de laatste fase ondersteunen we mensen bij het opbouwen van een betekenisvol en stabiel bestaan, waarin terugval en recidive wordt voorkomen en participatie mogelijk wordt. Hiermee verbeteren we de situatie voor de

persoon zelf, zijn/haar thuissituatie en voor mensen in de leefomgeving. Dus zowel voor plegers als slachtoffers.

In deze integrale aanpak zijn onmiddellijke beschikbaarheid en continuïteit van zorg cruciale randvoorwaarden.

- Gelet op de problematiek van de doelgroep zal de integrale aanpak vaker niet dan wel logisch en lineair verlopen. Daarbij onderscheiden we de volgende dimensies: De eerste dimensie is het levensritme en de levensloop van de personen in kwestie en hun naasten. Zoals hun diverse atypische levensritme, waardoor zij soms meer tijd nodig hebben voor een traject of kunnen terugvallen. Maar ook hebben zij te maken met minder gebruikelijke overgangen van de ene levensfase naar de volgende, bijvoorbeeld de uitstroom uit detentie in de samenleving.
- De tweede dimensie is die van ruimte/plaats. Niet alle personen in kwestie en hun naasten zijn altijd honkvast. Ze bewegen zich door het land, waardoor zij ingezette ondersteuning onderbreken, van organisatie wisselen en buiten beeld raken.
- De derde dimensie is die van de domeinen. De betrokken personen – en vaak ook hun naasten – hebben veelal een samengestelde hulpvraag en veelal zullen die (in combinatie) niet één op één aansluiten bij de verschillende domeinen en organisaties.

Kortom, voor de genoemde doelgroep van personen die tussen wal en schip vallen en hun naasten, gaat het om de samenwerking in de dynamiek op deze snijvlakken. De Stuurgroep Zorg & Veiligheid is de tafel waarop in deze dynamiek bestuurlijk wordt samengewerkt met aandacht voor de verschillende niveaus van de maatschappelijke opgave:

- Het wat (richten): Begrijpelijk en uitvoerbaar beleid door eenvoud en samenhang.
- Het hoe (inrichten): Een effectief en efficiënt functionerend stelsel.
- Het uitvoeren (verrichten): Landelijk gedragen uitgangspunten, normen en richtinggevende werkprincipes voor effectieve en efficiënte werkprocessen van de zorg- en veiligheidshuizen die houvast bieden én ruimte laten voor regionale invulling.

De vier prioritaire thema's

Vanuit eerdergenoemde ambitie en visie heeft de Stuurgroep Zorg & Veiligheid vier prioritaire thema's bepaald. Deze thema's staan in de volgorde van de verschillende fasen zoals geschetst in de eerder toegelichte visie: van acute problematiek tot maatschappelijk herstel. Het gaat om: de aanpak van acute onveiligheid; handelingsperspectief van autonomie tot dwang; een passende woon(zorg)plek en maatschappelijk herstel. In dit hoofdstuk worden deze thema's nader toegelicht.

Thema 1: De aanpak van acute onveiligheid

Het is belangrijk dat veiligheids- en zorgpartijen elkaar goed weten te vinden. Zeker bij acute onveiligheid waarbij het van belang is om directe veiligheid te kunnen organiseren en onmiddellijk de verbinding te kunnen leggen voor de vervolgaanpak gericht op stabiele veiligheid. Het gaat daarbij om politiemeldingen over "overige zorgen jeugd" en meldingen van acute onveiligheid van (vermoedelijk) huiselijk geweld, kindermishandeling, ontwikkelingsbedreiging, mensenhandel, radicalisering en extremisme, verward en onbegrepen gedrag waarbij uit de eerste beoordeling kan blijken dat betrokkenen direct in veiligheid gebracht moeten worden. Doel is in de eerste plaats 'veiligstellen nu' en vervolgens 'verbinden van de aanpak acuut op de aanpak structureel'. Ook in de fase voorafgaand en na acute onveiligheid is het namelijk belangrijk de handen op elkaar te krijgen. In de praktijk blijkt dat namelijk vaak lastig.

Tijdens het schrijven van deze agenda wordt in opdracht van het Bestuurlijk Netwerk Zorg en Straf gewerkt aan een regionaal geïntegreerde crisisinterventie van 0-100. De verbeterslag vindt ontwikkelingsgericht plaats, werkend vanuit de bedoeling, lerend vanuit verschillende ontwikkelregio's, goede bestaande praktijken en kennis uit onderzoek en wetenschap.

Doel

Het doel is een effectieve en efficiënte regionale aanpak van acute onveiligheid waarbij de aanpak voor directe veiligheid wordt verbonden met die voor structurele

veiligheid. Bij een succesvolle ontwikkeling verkent de Stuurgroep Zorg & Veiligheid wat ervoor nodig is om eerdergenoemde regionale aanpak landelijk beschikbaar te stellen. Daarnaast verkennen we of werkzame elementen in de aanpak van acuut ook toepasbaar zijn in niet-acute situaties. Daarbij is de wens tot eenvoud en samenhang van beleid & uitvoering een leidend principe bij de verdere uitwerking van genoemde crisisdiensten. Dit betreft onder meer de verbinding met de meldpunten niet-acute zorg en andere meldpunten.

Thema 2: Handelingsperspectief van autonomie tot dwang

Het handelingsperspectief in het continuüm van autonomie tot dwang wordt niet altijd als toereikend ervaren om onveiligheid en overlast te voorkomen. Het gaat hierbij in het bijzonder om mensen die de zorg mijden en niet in aanmerking komen voor gedwongen zorg of voor begrenzing vanuit het strafrechtelijk kader. Er is behoefte aan meer interventie mogelijkheden, zoals een sluitende aanpak vanuit zorg, de inzet van gedragsaanwijzingen door de burgemeester of de inzet van andere, nieuwe vormen van bestuurlijke, civiel- of strafrechtelijke interventies voor huishoudens waar de veiligheid in het geding is.

Doel

In de begeleiding en ondersteuning van de doelgroep werken we volgens het motto: 'Zo zelfstandig als mogelijk, zo begrenzend als nodig.' Dit betekent dat we zo veel als mogelijk dwang willen voorkomen en tegelijkertijd beschermingsmaatregelen en andere bestuurlijke, civiel- en strafrechtelijke interventies, effectiever willen

toepassen. Ook streven we naar inzicht in hoe bestaande mogelijkheden (zoals bemoeizorg) effectiever kunnen worden toegepast en welke aanvullende interventies nodig zijn.

Thema 3: Een passende woon(zorg)plek in de samenleving

Een groeiend knelpunt binnen de samenleving is naast een gebrek aan intramurale opvang het tekort aan passende woon(zorg)plekken voor de eerdergenoemde doelgroep. Het gaat om mensen die bijvoorbeeld een onveilige thuissituatie zijn ontvlucht of slachtoffers van mensenhandel, maar ook om verschillende groepen mensen met complexe multiproblematiek op het snijvlak van zorg en veiligheid. Denk bij deze laatste groep aan mensen met ernstige psychische aandoeningen, verstandelijke beperking, verslaving (en behandeling weigeren), criminaliteit, of een combinatie van zorg- en gedragsvragen. Maar bijvoorbeeld ook ex-gedetineerden die tijdens detentie hun woning zijn kwijt geraakt. Binnen al deze groepen zijn de ongedocumenteerden een complexe subgroep.

Vaak vallen al deze mensen tussen wal en schip: ze zijn te kwetsbaar voor zelfstandig wonen, te ontwrichtend in een wijk of buurt, en niet passend binnen bestaande (intramurale) zorgstructuren. Hierdoor raken ze regelmatig dakloos of komen in een onveilige of instabiele situatie terecht met alle risico's van dien.

Dit geeft ook een enorme weerslag op naasten en op de samenleving in de vorm van overlast, onveiligheid en maatschappelijke kosten. Een deel van hen kan met de juiste ondersteuning wel in de wijk en buurt kunnen wonen. Voor deze doelgroep is het belangrijk dat we oog hebben voor het vermogen van de buurt om deze mensen te includeren. Het gaat dan om de draaglast en de draagkracht van de wijk en wat de overheid hierin kan betekenen. Tot slot moeten ons blijven realiseren dat niet alle incidenten te voorkomen zijn.

Doel

We willen voorkomen dat mensen uit de doelgroep keer op keer overlast en onveiligheid veroorzaken met negatieve gevolgen voor henzelf, de thuissituatie en de samenleving. Daarom is het noodzakelijk om

domeinoverstijgende maatwerkplekken te realiseren voor kortdurend en langdurig woon- en/of verblijf. Dit inclusief zorg, en waar nodig ook toezicht. Ook hierbij is het streven dat de woon(zorg)plek zo begrenzend als nodig en zo vrij als mogelijk georganiseerd is. Passende woon(zorg)plekken zijn bijvoorbeeld voorzieningen als housing first, beschermd wonen, sociaal pension, long care, skaeve huse en bedden in de vrouwenopvang.

Thema 4: Maatschappelijk herstel

Voor iedereen is een passende invulling van de dag belangrijk voor het ontwikkelen van een sociaal netwerk, voor het hebben van dagritme én structuur voor het ontwikkelen van een gevoel van eigenwaarde en algeheel welbevinden. Het is belangrijk per individu te verkennen wat haalbaar is, om te komen tot een passende daginvulling. Voor sommige personen in kwestie kan zo'n verkenning (op termijn) leiden tot deelname aan het arbeidsproces en daarmee tot het zelf zorgen voor inkomen. Terwijl er ook mensen zullen zijn waarvoor dit vanwege de persoonlijke problematiek niet haalbaar blijkt.

Daarom is aandacht nodig voor maatschappelijk herstel. Aansluitend op de GGZ zorgstandaard herstelondersteuning verstaan wij hieronder; Het herstel van het dagelijkse, sociale en maatschappelijke functioneren en het ontwikkelen of hernemen van sociale en maatschappelijke rollen, zowel in de beperkte kring van lotgenoten, familie en vrienden als in de bredere context van werk, studie en vrijetijdsbesteding. Bij maatschappelijk herstel gaat het niet alleen om persoonlijke ondersteuning, maar ook om de verbetering van de maatschappelijke positie van de betrokkenen: om sociale inclusie en om het verminderen van stigma, discriminatie en uitsluiting.

Doel

De Stuurgroep Zorg & Veiligheid zet in op maatschappelijk herstel van de doelgroep. Waarbij werk en het zelfstandig kunnen voorzien in inkomen als een belangrijk doel wordt gezien. Waar dat niet mogelijk blijkt, is een aanbod van passende daginvulling noodzakelijk. We verkennen welke aanpak daarvoor nodig en mogelijk is voor de betrokkenen.

Hoe we samenwerken in de Stuurgroep Zorg & Veiligheid

Opgave & missie gedreven samenwerken

Vanwege de complexe multiproblematiek kan geen van de partijen eigenstandig het verschil maken en is intensieve samenwerking noodzakelijk. Met dit doel dragen alle organisaties die vertegenwoordigd zijn in de Stuurgroep Zorg & Veiligheid vanuit hun eigen opdracht en missie bij aan de gezamenlijke aanpak in de wetenschap dat het slagen van hun eigen inspanningen afhankelijk is van de inzet van de ander.

Denk hierbij aan een persoon met GGZ-problematiek, die ook verslaafd is en uit zijn woning dreigt te worden gezet door de woningcorporatie. De GGZ instelling, verslavingszorg en corporatie zijn alle drie afzonderlijk vanuit hun organisatieopdracht verantwoordelijk voor het oplossen van dit complexe probleem, maar geen van drieën kan dit zonder hulp van de anderen.

Hoewel partners niet dezelfde opdracht, doelen of belangen hebben, hebben ze elkaars kennis, expertise en knowhow nodig hebben om de gezamenlijke maatschappelijke opgave te realiseren. Zeker in tijden van druk en schaarste oftewel capaciteit- en financieringsproblemen is samenwerking niet eenvoudig. Individuele organisaties hebben dan de neiging om hun eigen opdracht af te bakenen, waardoor de doelgroep nog meer tussen wal en schip terecht kan vallen.

Daarvoor is het nodig dat organisaties goed op elkaar ingespeeld zijn, elkaars kracht en dilemma's kennen zodat ze naast hun reguliere inzet in samenwerking een stapje extra kunnen doen. Het streven van de Stuurgroep Zorg & veiligheid is daarom opgave- en missiegedreven samen te werken aan knelpunten die geen van de organisaties alleen kan oplossen.

Verscheidenheid als kracht vanuit het netwerk

De leden van de Stuurgroep Zorg & Veiligheid hebben vanuit de verschillende organisatieopdrachten verschillende perspectieven op de maatschappelijke opgave. Sommigen zoomen meer in op overlast en veiligheidsrisico's in het kader van veiligheid en openbare orde. Anderen leggen de nadruk op de zorg voor dader, slachtoffer en de mensen daaromheen. Weer anderen focussen op strafbare feiten, strafrechtelijke vervolging en het voorkomen van recidive. Terwijl er ook partners zijn die zich vooral bezighouden met de leefomgeving en de leefbaarheid van wijken en buurten. Allen zetten verschillende bronnen en krachten in, waardoor een netwerk van organisaties ontstaat dat gezamenlijk de puzzel kan leggen die nodig is voor de maatschappelijk opgave.

Dat gebeurt soms nu al in andere relevante netwerken. Zo werken in het Landelijk Netwerk Zorg-Straf Veilig Thuis, de politie, het Openbaar Ministerie, de Raad voor de Kinderbescherming en de reclassering samen met als doel de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling bij de samenloop van zorg en inzet van het strafrecht te verbeteren.

Hieronder hebben we de waarde van de verschillende actoren in de Stuurgroep Zorg & Veiligheid voor (de samenwerking in) het netwerk op een rij gezet.

Actor	Waarde voor het netwerk
Departementen (VWS, JenV, BZK, idealiter ook VRO & SZW)	• Democratische legitimiteit landelijk niveau • Beleidsontwikkeling op landelijk niveau • Wetgever en stelselverantwoordelijke Rijksfinanciën • Informatie bestuurlijke overleggen & Kamerdebatten • Overzicht beleid ministerie en kabinet
VNG/Gemeenten	• Democratische legitimiteit lokaal niveau • Beleidsontwikkeling op lokaal niveau • Opdrachtgever medebewindstaken op lokaal niveau • Financier van medebewindstaken op lokaal niveau • VNG vertegenwoordigt gemeenten (belangen behartigen en commitment organiseren)
Koepels/uitvoerende organisaties (LNVT, Valente, GGZ NL, Aedes, Jeugdzorg Nederland)	• Kennis over doelgroep en het operationele proces • Expertise effectieve maatregelen • Uitvoeringskracht • Koepels vertegenwoordigen achterban (belangen behartigen en commitment organiseren)
Organisaties in de justitiële keten (DJI, RvdK, OM, Politie, 3RO)	• Kennis over doelgroep en het operationele proces • Expertise effectieve maatregelen • Uitvoeringskracht
Platform sociaal domein	• Kennis en informatie van de landelijke & lokale uitvoeringspraktijk • Kanalen voor informeren, leren en verbeteren van praktijk naar beleid en andersom

Verscheidenheid kan ook tot wrijving leiden, zeker in tijden van schaarste. Partijen spreken immers niet altijd dezelfde taal, werken binnen verschillende wettelijke kaders, hebben verschillende opdrachten, sturing- en besluitvormingslijnen en financieringsstromen. De kracht ligt erin om in het netwerk dat de Stuurgroep Zorg & Veiligheid is met begrip voor elkaars (on)mogelijkheden te zoeken naar de ruimte en creatieve oplossingen, ook voor het verdelen van de schaarse middelen. Dit mede om professionals uit verschillende organisaties te faciliteren beter werk te leveren voor de doelgroep.

Voor de samenstelling streven we naar een compacte en slagvaardige Stuurgroep die op landelijk bestuurlijk niveau stuurt op het commitment aan de uitvoering van deze agenda. Hiervoor is een met de Stuurgroep

besproken criterialijst opgesteld die als bijlage 1 is toegevoegd. Ad hoc kunnen aanvullende partijen, zoals ervaringsdeskundigen, worden uitgenodigd.

De 2 functies van de landelijke Stuurgroep Zorg & Veiligheid

Samenwerken is noodzakelijk om te komen tot een integrale aanpak voor de doelgroep. Op regionaal niveau zijn hiervoor veelal regionale Stuurgroepen ingericht. Zij geven - binnen de landelijke kaders - op maat van de regio vorm en uitvoering aan deze aanpak. In de uitvoering ontwikkelen zij goede praktijken, maar ook lopen zij tegen knel- en verbeterpunten aan.

De landelijke Stuurgroep Zorg & Veiligheid is als het ware de kop op deze regionale Stuurgroepen. Hier komen goede praktijken en gesignaleerde knel- en verbeterpunten op geaggregeerd niveau samen.

De landelijke Stuurgroep is een uniek netwerk waar zowel partners aan tafel zitten die verantwoordelijk zijn voor de uitvoering als voor het stelsel, vanuit alle relevante leefdomeinen. Aan tafel zitten partijen die op landelijk niveau hun organisatie of achterban vertegenwoordigen. Het doel van deze tafel is door landelijke afstemming en coördinatie te komen tot minder complexiteit, meer samenhang en eenvoud. Want voor de mensen om wie het gaat, is het niet mogelijk zelf de weg te vinden in deze complexiteit. Hierbij onderscheidt de Stuurgroep twee functies:

- De sturing die nodig is voor de doorontwikkeling van de regionale zorg en veiligheidshuizen
- De inhoudelijke sturing op het bredere zorg en veiligheidsdomein voor zover dit de context betreft waarbinnen deze veiligheidshuizen opereren, dus van preventie tot maatschappelijk herstel voor betrokkenen. Dit is dus inclusief de 4 thema's van onderliggende agenda. De landelijke Stuurgroep Zorg & Veiligheid heeft daarom twee functies:

De 2 functies van de landelijke Stuurgroep Zorg & Veiligheid	
Stuurgroep voor de zorg- en veiligheidshuizen	Bestuurlijk verbinder in het zorg- en veiligheidsdomein

Hieronder lichten we beide functies nader toe.

1. Stuurgroep voor de zorg en veiligheidshuizen

Zoals hierboven beschreven vindt de landelijke samenwerking zijn oorsprong als *landelijke Stuurgroep van veiligheidshuizen*. In 2013 was het doel van de Stuurgroep: *de koers en landelijke prioriteiten van de Veiligheidshuizen te bepalen en (financiële en bestuurlijke) afspraken te maken over inzet binnen Veiligheidshuizen. Het landelijke overleg biedt hierbij kaders die op regionaal niveau nader worden ingevuld. Het landelijke niveau is de opschalingsmogelijkheid voor regionale ontwikkelpunten.*

Daarnaast worden op landelijk niveau landelijke trends en ontwikkelpunten gesignaleerd en waar nodig oplossingen bedacht waarbij elke partner verantwoordelijk is voor afstemming en uitvoering van afspraken binnen de eigen organisatie.

Zoals eerder beschreven is inmiddels duidelijk dat de traditionele hiërarchische sturing, waar in de tekst hierboven van wordt uitgegaan, niet de praktijk is. De Stuurgroep Zorg & Veiligheid bestaat uit zowel kaderstellende als uitvoerende organisaties die verschillend georganiseerd zijn. Een deel van de organisaties is hiërarchisch vormgegeven met top down aansturing, terwijl andere organisaties gebaseerd zijn op bottom up aansturing vanuit draagvlak en consensus. In de stuurgroep wordt de besluitvorming die bij de verschillende organisaties ligt gecoördineerd en op elkaar afgestemd. Zo heeft de Stuurgroep een belangrijke rol heeft in het bekrachtigen van landelijke afspraken voor de regionale Zorg en Veiligheidshuizen. In het landelijk kader ‘Met zorg aangepakt’ is voor de landelijke Stuurgroep een sturende en bewakende rol beschreven voor het realiseren van de

beschreven ambities. Op de concrete vertaling van deze ambities wordt in het volgende hoofdstuk nader ingegaan.

Het bekrachtigen van landelijke afspraken voor de zorg en veiligheidshuizen kan via twee routes worden vormgegeven:

- I. Landelijke afspraken die overeengekomen zijn door alle zorg en veiligheidshuizen in de regio worden vervolgens via de Landelijke Vereniging Nederlandse Zorg en Veiligheidshuizen ter bekrachtiging voorgelegd aan de Stuurgroep Zorg & Veiligheid. Hierbij wordt dus aan de voorkant commitment opgehaald op de afspraken.
- II. Concept-afspraken die overeengekomen zijn in de landelijke Stuurgroep Zorg & Veiligheid worden vervolgens door de haar leden voorgelegd aan hun achterban en in een volgende Stuurgroep vergadering ter bekrachtiging voorgelegd. Hierbij wordt dus aan de achterkant commitment opgehaald op de afspraken.

Na bekrachtiging van de afspraken door de Stuurgroep Zorg en Veiligheid dragen de afzonderlijke leden hun commitment op de gekozen koers uit richting de eigen achterban c.q. organisatie.

2. Bestuurlijk verbinder in het zorg- en veiligheidsdomein

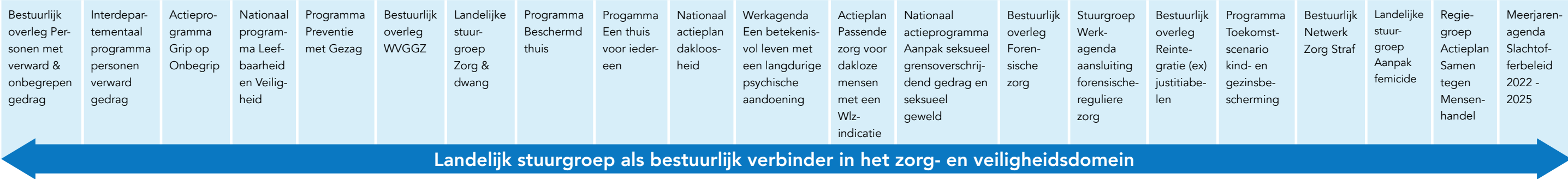
De netwerksamenwerking in de Stuurgroep Zorg & Veiligheid op het bredere zorg- en veiligheidsdomein beperkt zich tot de context waarbinnen de zorg en veiligheidshuizen opereren. Hoewel deze huizen veelal pas worden ingeschakeld als er sprake is van domeinoverstijgende complexe problematiek, hebben zij vanuit hun ervaring met deze doelgroep ook zicht op het voorkomen van problemen en recidive. De vier thema's van onderliggende agenda zijn daarom ook voor de zorg- en veiligheidshuizen relevant.

Kijkend naar het bijbehorende huidige beleidslandschap – zoals geschetst in onderstaande figuur –, dan zien we een sterke versnippering als gevolg van een thematisch ingerichte aanpak. Hierbij stuurt de Rijksoverheid als stelselverantwoordelijke via een duidelijke verticale, hiërarchische besluitvormingsstructuur met besluitvorming in de top middels verschillende bestuurlijke overleggen en stuurgroepen. Denk hierbij bijvoorbeeld aan het bestuurlijk overleg Personen met verward & onbegrepen gedrag, het bestuurlijk overleg Reïntegratie (ex) justitiabelen en de stuurgroep Werkagenda aansluiting forensische- reguliere zorg.

Ook zijn in opdracht van het Rijk voor de verschillende thema's meerdere programma's of thematische werkagenda's opgesteld. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om het programma Beschermd Thuis, het nationaal actieprogramma Aanpak seksueel grensoverschrijdend gedrag en seksueel geweld of de Werkagenda Een betekenisvol leven met een langdurige psychische aandoening.

De Stuurgroep werkt niet met een top down besluitvormingsstructuur en sturingsmodel. Ze zorgt voor de (horizontale) bestuurlijke verbinding tussen deze bestuurlijke overleggen, programma's en werkagenda's en bewaakt de samenhang met die initiatieven. Ze draagt hierdoor bij aan de verbinding interdepartementaal, interbestuurlijk en van stelselverantwoordelijkheid tot uitvoeringspraktijk. Doel van de Stuurgroep hierbij is om te komen tot meer verbinding en samenhang in het (voor de uitvoeringspraktijk) versnipperde beleidslandschap. Hierbij waakt de Stuurgroep Zorg & Veiligheid ervoor om verschillende bestuurlijke overleggen te vervangen en om taken of verantwoordelijkheden over te nemen die al zijn belegd in andere programma's of werkagenda's.

Stuurgroep in de governance

Werken met een dynamische werkagenda

De Stuurgroep Zorg & Veiligheid wil op de vier benoemde thema's concrete resultaten boeken die leiden tot een beter functionerende uitvoeringspraktijk. Als vertrekpunt hanteert de Stuurgroep concrete, actuele knelpunten in stelsel, beleid, werkprocessen & de samenwerking die zich voordoen in de regio. De al opgehaald knelpunten zijn per thema vastgelegd in een knelpuntenlijst. De vier knelpuntenlijsten vindt u in een afzonderlijk document

De Stuurgroep Zorg & Veiligheid werkt koersvast met een dynamische werkagenda en bestaat uit partijen die op landelijk bestuurlijk niveau sturing kunnen geven aan de uitvoering hiervan. Koersvast, want de maatschappelijke opgave, doelgroep, ambitie, visie en thema's van de agenda zijn vastgesteld. Dynamisch, omdat per thema niet alleen wordt gewerkt met een continue bij te stellen knelpuntenlijst, maar ook met een zogenaamde voorraad-, actielijst en gereedlijst van acties:

Hierbij een korte toelichting:

- De voorraadlijst bevat alle acties die de Stuurgroep Zorg & veiligheid wenselijk acht voor het oplossen van gesignaleerde knelpunten. Per vergadering wordt bezien welke acties van de voorraadlijst naar de actielijst te verplaatsen en de Stuurgroep wil gaan oppakken.

- Hierbij wordt gekeken naar belang & urgentie; uitvoerbaarheid cq complexiteit; mate van impact op de praktijk. Zodra duidelijk is dat signalen van knelpunten elders zijn of kunnen worden belegd, kunnen de acties worden afgevoerd naar de gereedlijst.
- De actielijst bevat de onderhanden acties. Deze acties worden opgepakt door een coalitie of the willing uit de klankbordgroep met een Stuurgroep lid als bestuurlijke trekker. Deze bestuurlijk trekker informeert de Stuurgroep over de voortgang van de actie(s), zodat die waar nodig kan bijsturen.
 - De gereedlijst is de lijst met acties die afgerond worden beschouwd dan wel knelpunten die elders zijn of worden belegd.

De Stuurgroep Zorg & Veiligheid heeft op landelijke niveau een belangrijke rol in het agenderen, beïnvloeden en verbinden rond knelpunten in & oplossingen voor de regio. Hiertoe dient de ladder van netwerksamenwerking ter inspiratie voor de mogelijke acties van de Stuurgroep voor op de actielijst.

Kort samengevat, kan de Stuurgroep Zorg & Veiligheid de volgende soorten acties oppakken:

- Zoals eerder aangeven, komen in de Stuurgroep Zorg & veiligheid signalen over knelpunten in stelsel, beleid, werkprocessen & de samenwerking in de regio geaggregeerd samen. Deze signalen pakt de Stuurgroep als signalenknooppunt alleen zelf op als dat niet al op een ander bestuurlijke tafel of in een andere programma of werkagenda gebeurt.
- De Stuurgroep heeft verder een belangrijke rol in het bieden van inzicht en overzicht. Leden informeren elkaar over relevante initiatieven in beleid en uitvoering voor zorg en veiligheid op het niveau van rijk, gemeenten en uitvoeringsorganisaties.
- Ook doet de Stuurgroep aan informatiedeling; ze draagt zorg voor een overzicht van de informatievoorziening voor gemeenten en uitvoeringspraktijk.
- De Stuurgroep gaat ook aan de slag met Kennis en leren, oftewel met het delen en bespreken van actuele en relevante wetenschappelijke-, praktijk- en ervaringskennis.
- Tot slot kan de stuurgroep besluiten tot samen ontwikkelen. Dit betreft het ontwikkelen van nieuwe werkwijzen, overzichten & andere producten.

Ladder van netwerksamenwerking	
Trede	Omschrijving
Geheel samenwerken	Samen het probleem verkennen en do/el en werkwijze vormgeven
Integraal verbinden	Samen het probleem formuleren
Samen programmeren	Samen doelen formuleren
Coördineren	Gezamenlijk de inzet van partijen coördineren
Afstemmen	Rekening houden met belangen van anderen bij het ondernemen van acties
Informeren	Overzicht van ontwikkelingen
Elkaar kennen	Elkaar weten te vinden als het nodig is

De verhouding Stuurgroep Zorg & Veiligheid- klankbordgroep

De Stuurgroep Zorg & Veiligheid komt vier keer per jaar bijeen. De vergaderingen richten zich op het sturen, bewaken en bijsturen van de dynamische werkagenda en waar nodig op het bekrachtigen van landelijke afspraken voor de zorg en veiligheidshuizen.

Tussen de Stuurgroep vergaderingen in komt de klankbordgroep twee keer bijeen om:

- de Stuurgroep vergaderingen voor te bereiden;
- en om uitvoering te geven aan de dynamische werkagenda.

De voorbereiding van de Stuurgroep vergaderingen is met name gericht op bepalen welke politiek-bestuurlijke vraagstukken en dilemma's daar moeten worden besproken. Voor de uitvoering van de dynamische werkagenda wordt gewerkt met zogenaamde coalitions of the willing.

Hierbij hanteren we de volgende principes van samenwerking:

- Uitgangspunt: samen is sterker dan alleen.
- Onze samenwerking gaat over creëren van beweging & zetje in de goede richting voor doelgroep.

- We maken werk met werk.
- Elke partij gaat over eigen bijdrage.
- Draag bij op eigen perspectief en organisatie.
- Niet iedereen hoeft overal bij betrokken te zijn/ bijdrage te leveren.

Hierbij het belangrijk dat de Stuurgroepleden de deelname van hun medewerkers aan de klankbordgroep faciliteren.

Agenda voor de Zorg- en Veiligheidshuizen

Ambities uit het Landelijk kader van de Nederlandse Zorg- en Veiligheidshuizen

In deze agenda staat de eerste ruwe uitwerking van de vijf ambities uit het Landelijk Kader centraal die de komende jaren richtinggevend zijn voor de Zorg- en Veiligheidshuizen en die door de Landelijke Stuurgroep worden gemonitord. De uitwerking van de ambities met concrete acties in een samenwerkingsagenda komt tot stand in nauwe samenwerking met de netwerkmanagers van de Zorg- en Veiligheidshuizen en de landelijke partners. Het landelijk bureau van de Zorg- en Veiligheidshuizen monitort de voortgang en signaleert en agendeert knelpunten en uitdagingen, die op landelijk niveau moeten worden opgepakt, bij de Stuurgroep.

De samenwerkingsagenda zal verder bouwen op die gedeelde koers. Ze geeft invulling aan de gezamenlijke inspanning van alle netwerkpartners en vormt de basis voor de regionale jaarplannen. De agenda vertaalt de ambities in actielijnen, zowel op regionaal als landelijk niveau. Een gezamenlijke basis, met een gemeenschappelijke taal, een herkenbare werkwijze en eenduidige uitgangspunten zijn hierbij cruciaal.

De regionale context en uitvoering kunnen verschillen. Daarom zetten alle betrokken partijen zich actief in om de acties zo veel mogelijk gezamenlijk en in samenhang in de eigen regio's uit te voeren. Wanneer dat in een specifieke regio (deels) niet haalbaar is, is het van belang dat dit tijdig en met toelichting wordt gedeeld binnen het landelijk netwerk. Zo kan gezamenlijk worden gezocht naar passende oplossingen die recht doen aan de regionale situatie en aan de landelijke ambitie.

Deze samenwerkingsagenda zal de netwerkstructuur van de Zorg- en Veiligheidshuizen versterken, verbinden en verduurzamen zodat mensen met complexe, domeinoverstijgende problematiek beter, sneller en samenhangender geholpen worden. Door te investeren in gezamenlijke ambities en door landelijk en regionaal goed op elkaar afgestemde acties uit te voeren, wordt toegewerkt naar een duurzaam samenwerkingsmodel waarin partners vanuit hun eigen verantwoordelijkheid, maar met een gedeelde opdracht, bijdragen aan veiligheid, herstel en perspectief.

Om dit te realiseren is het nodig de samenwerking verder te verdiepen, structuren te versterken en de gezamenlijke koers helder te verankeren. Dat vraagt om gerichte ambities, duidelijke keuzes en concrete stappen, gedragen door alle betrokken partners. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen wat landelijk moet worden opgepakt, wat in de regio georganiseerd kan worden en wat partners van elkaar mogen verwachten. Bestuurlijke daadkracht, professionele ruimte en gedeeld eigenaarschap vormen de rode draad. Want alleen als we elkaar vasthouden in beleid en uitvoering, in rust en acute onveiligheid kunnen we écht verschil maken voor de mensen om wie het gaat.

Doelstelling per ambitie uit het Landelijk Kader Zorg- en Veiligheidshuizen

1) Een krachtig netwerk: samenwerken als systeem

De basis van ieder Zorg- en Veiligheidshuis is het netwerk: de mensen, organisaties en systemen die elkaar vinden rondom de gemeenschappelijke vastgestelde missie;

het voorkomen en terugdringen van criminaliteit en ernstige overlast in de regio. Een krachtig netwerk is geen toevallige optelsom van betrokken partijen, maar een duurzaam en samenhangend samenwerkingsverband, waarin vertrouwen, eigenaarschap en consistentie leidend zijn.

Doelstelling: In 2030 is er een landelijk dekkend, onderling verbonden netwerk van Zorg- en Veiligheidshuizen waarin partners structureel samenwerken vanuit gezamenlijk eigenaarschap. Hierin is de rol van netwerkmanager stevig verankerd. De regionale Stuurgroepen Zorg- en Veiligheidshuis ontwikkelen zich door naar Stuurgroepen Zorg en Veiligheid. De regionale Stuurgroep wordt een platform voor de zorg- en veiligheidsproblematiek in de regio. In die rol identificeert de Stuurgroep nieuwe trends, knelpunten en urgente problematiek. Hierdoor kan er snel worden ingespeeld op ontwikkelingen die de regio beïnvloeden.

Gezien hun benodigde inzet in casuïstiek, worden er in de regio's waar deze nog ontbreken, en er wel behoefte is, samenwerkingsafspraken gemaakt met partners die werken vanuit het cliënt- en naastenperspectief, zoals Zorgkantoren, Verstandelijk Gehandicaptenzorg en woningcorporaties. Verder wordt de samenstelling van de regionale Stuurgroepen regionaal bepaald.

Wat partners van elkaar mogen verwachten:

- Proactieve deelname aan casus overleggen en bijeenkomsten voor de (door)ontwikkeling van de samenwerking.
- Open communicatie, transparantie en onderling respect voor elkaars professionele kaders en belangen.
- Een gedeelde verantwoordelijkheid voor casuïstiek én systeemontwikkeling, waarbij rekening wordt gehouden met de wettelijke kaders van partners en de mate waarin zij daar al dan niet van kunnen afwijken.

2) Landelijke harmonisatie: één taal, één basis en één werkwijze

Hoewel elke regio uniek is, mag dat niet betekenen dat de werkwijze van een Zorg- en Veiligheidshuis afhankelijk is van de postcode. Daarom wordt toegewerkt naar een landelijk geharmoniseerde werkwijze die de basis vormt onder elk Zorg- en Veiligheidshuis met enige ruimte voor regionale invulling, maar uitgaand van landelijke kaders zoals de Wet gegevensverwerking door samenwerkingsverbanden (WGS).

Harmonisatie maakt het onder meer mogelijk om landelijk data te genereren, efficiënter te werken en samen te innoveren. Daardoor kunnen casussen beter worden aangepakt van mensen die door het land heen verblijven en is het mogelijk om vergelijkbare data te genereren omwille van het zicht op landelijke trends en ontwikkelingen. Dit alles met doel de functies van het Zorg- en Veiligheidshuis nog beter kunnen te vervullen.

Doelstelling: In 2030 werken alle Zorg- en Veiligheidshuizen volgens een landelijke, geharmoniseerde werkwijze. Hierbij valt te denken aan dat alle Zorg- en Veiligheidshuizen, naast bestaande wet- en regelgeving, gebruikmaken van het nieuwe Landelijk Kader, het borging van een stevige IV-organisatie en waar mogelijk eenduidige inrichting van ICT-systemen. Daarnaast wordt ingezet op het delen van best practices en het gebruikmaken van kansrijke en effectieve interventies en aanpakken zoals MDA++ en de Levensloopaanpak. Dit met als gevolg om daar waar mogelijk en nodig één gezamenlijke taal, één fundament, en één manier van werken te creëren. Dat maakt het netwerk wendbaar, betrouwbaar en effectief.

Wat partners van elkaar mogen verwachten:

- Commitment aan uniforme uitgangspunten, met (beperkte) ruimte voor regionale invulling.
- Actieve inbreng bij landelijke harmonisatieprojecten via pilots en expertgroepen.
- Eenduidigheid in taalgebruik, delen en sturen op afstemming van inzet risicotaxatie en aanpak.

3) Doorontwikkeling: een lerend en innoverend samenwerkingsverband

De kracht van de Zorg- en Veiligheidshuizen ligt niet alleen in wat ze doen, maar ook in hoe ze zich blijven ontwikkelen. Maatschappelijke ontwikkelingen en veranderende kaders vragen om een lerende houding. Daarom is investeren in doorontwikkeling op inhoud, werkwijze én samenwerking essentieel. Bijvoorbeeld door het toevoegen of vrijspelen van een adviseur zorg en veiligheid om het kennisknooppunt en de adviesrol van de ondersteunende bureaus te versterken en een privacy-officer voor het vergroten van de expertise rond gegevensverwerking waar zorg en veiligheid samengaan. Ook wordt gekeken naar initiatieven op het gebied van innovatie zoals de inzet AI voor ondersteuning en advisering.

Doelstelling: De Zorg- en Veiligheidshuizen zijn lerende netwerken en samenwerkingsverbanden die voortdurend verbeteren, innoveren en anticiperen op maatschappelijke ontwikkelingen.

Wat partners van elkaar mogen verwachten:

- Inbreng van good practices en deelname aan leertrajecten.
- Faciliteren van/ meewerken aan onderzoek, praktijkreflectie en evaluatie binnen de organisatie van netwerkpartners.
- Flexibiliteit en bereidheid om innovatieve werkwijzen toe te passen.

4) Duurzame financiering: gedeeld eigenaarschap als fundament

Een krachtig en toekomstbestendig Zorg- en Veiligheidshuis vraagt om een solide, structurele financiering voor de borging van samenwerking en structuren. De structurele Rijksbijdrage voor de personele ondersteuning is sinds 2012 ongewijzigd terwijl taken wel zijn toegenomen. Begrotingen worden nu veelal met projectsubsidies aangevuld en geven geen duurzame kans op ontwikkeling en positionering. Voor de Zorg- en Veiligheidshuizen is het, om hun verbindende rol tussen zorg, veiligheid en het sociaal domein duurzaam te kunnen vervullen, belangrijk dat de financiële basis stabiel en voorspelbaar is.

Niet alleen voor de ondersteunende bureaus maar ook voor de inzet van de individuele partners. Ingezet wordt op het actualiseren en structureel verankeren van financiering vanuit alle betrokken domeinen. Zo krijgen de Zorg- en Veiligheidshuizen de ruimte en continuïteit die nodig is om de ambities uit het Landelijk Kader waar te maken en hun maatschappelijke waarde maximaal te benutten.

Doelstelling: In 2030 is er sprake van structurele, gedeelde/ gezamenlijke en transparante financiering van de Zorg- en Veiligheidshuizen, indien nodig geborgd in landelijke beleidsprogramma's of in wet- en regelgeving. Een concreet voorbeeld is het bekrachtigen van de afspraken dat POK-middelen ook na 2027 structureel beschikbaar blijven voor de Zorg- en Veiligheidshuizen, waarbij de regionale Stuurgroepen gaan over de besteding van deze middelen.

Wat partners van elkaar mogen verwachten:

- Transparantie over inzet van middelen en capaciteit.
- Gelijke bijdrage naar rato van betrokkenheid en rol.
- Gezamenlijke lobby voor duurzame verankering op nationaal niveau.

5) Stevige positionering: zichtbaar, herkenbaar en erkend

Het Zorg- en Veiligheidshuis is dé regie- en samenwerkingsstructuur voor complexe casuïstiek op het snijvlak van zorg, veiligheid en sociaal domein. Het verbindt professionals, organiseert regie en zorgt voor duurzame oplossingen in domeinoverstijgende problematiek. Ieder Zorg- en Veiligheidshuis is regionaal ingebed, maar werkt vanuit één landelijke herkenbare propositie: krachtig resultaatgericht samenwerken voor veiligheid en perspectief.

Doelstelling: In 2030 is het Zorg- en Veiligheidshuis in alle regio's herkenbaar en sterker gepositioneerd in het regionale netwerk als het centrale regiepunt voor complexe casuïstiek en als kennisknooppunt, zichtbaar geprofileerd via een eenduidige landelijke communicatiestrategie en bestuurlijk stevig verankerd op regionaal en landelijk niveau. De meerwaarde van het Zorg- en Veiligheidshuis wordt door partners actief uitgedragen. De Zorg- en Veiligheidshuizen hebben een adviserende rol richting Rijk en kunnen onder andere via de Landelijke Stuurgroep Zorg en Veiligheid knelpunten te signaleren en agenderen en kunnen worden gevraagd de uitvoering van nieuw in te voeren beleid te monitoren.

Wat partners van elkaar mogen verwachten:

- Duidelijkheid over mandaten en verantwoordelijkheden bij deelname aan het Zorg- en Veiligheidshuis.
- Netwerkpartners treden op als eigenaars en ambassadeurs en zij onderstrepen de toegevoegde waarde van het Zorg- en Veiligheidshuis binnen hun eigen domein.
- Inbreng van data, kennis en praktijkvoorbeelden ter versterking van de positionering, zowel regionaal als landelijk.

Bijlage 1

Criterialijst voor deelname aan de Stuurgroep zorg en veiligheid

Inleiding

Voor het goed functioneren van de landelijke Stuurgroep is enerzijds belangrijk dat het een relatief compact en / slagvaardig netwerk is en anderzijds dat alle relevante partijen aan tafel zitten. Bij het toelaten van nieuwe partijen tot de Stuurgroep zijn de volgende criteria leidend. Aan de hand van deze criteria maakt de Stuurgroep een afweging over de toelating van partijen. Dit laat onverlet dat partijen op incidentele basis kunnen worden uitgenodigd om deel te nemen aan de vergadering voor een specifiek agendapunt.

Partijen in de Stuurgroep hebben een rol en verantwoordelijkheid ten aanzien van de ambitie.

De ambitie van de Stuurgroep Zorg & Veiligheid is het tijdig bieden van passende hulp en/of zorg en het verminderen en aanpakken van overlast en veiligheidsrisico's met een integrale aanpak voor mensen die te maken hebben met complexe multiproblematiek op het snijvlak van zorg en veiligheid. In deze integrale aanpak werken partijen uit het strafrecht en het sociaal-, zorg-, woon- en veiligheidsdomein intensief samen aan preventie, passende interventie en nazorg. Met als doelen het verbeteren van de situatie van de betrokkene, het verbeteren van de veiligheid thuis en het vergroten van de veiligheid in de samenleving. De Stuurgroep staat voor een aanpak die zich richt op het stabiliseren en verbeteren van de persoonlijke situatie van de betrokken persoon en zijn/haar naasten waarbij een combinatie van repressie, bestuurlijke, civiel- en strafrechtelijke interventies, zorg, ondersteuning en behandeling wordt ingezet. Ook de sociale basis als geheel van informele en formele netwerken, voorzieningen en relaties in de leefomgeving speelt hierbij een belangrijke rol.

Compacte en slagvaardige Stuurgroep, bestaande uit partijen met richtinggevende positie

De landelijke Stuurgroep is een netwerk waar inhoudelijke ontwikkelingen die verschillende organisaties raken op elkaar worden afgestemd. Vanuit die afstemming draagt

de Stuurgroep, vanuit de gezamenlijke ambitie en visie, zorg voor inhoudelijke sturing aan hun achterban dan wel binnen hun organisatie.

Partijen zijn bereid met concrete inzet bij te dragen aan de ambitie

Soms vraagt 'samen sturen' ook om samen werken aan afstemming in beleid, stelsel en werkprocessen. De leden van de Stuurgroep bepalen gezamenlijk op welke thema's samenwerking nodig is en sturen op die samenwerking. Van de deelnemende partijen wordt inzet op deze acties verwacht.

Partijen vertegenwoordigen op landelijk niveau hun achterban

De Stuurgroep bestaat uit landelijke vertegenwoordigers (koepel- en brancheorganisaties en hoofdkantoren) van de organisaties die participeren in het merendeel van de regionale Stuurgroepen.

Aanvullend zijn in de Stuurgroep ook de departementen vertegenwoordigd als vertegenwoordigers van de landelijke bestuurslaag die stelselverantwoordelijk zijn.

Concreet gaat het om de volgende partijen

De organisaties hebben een rol in de fasen van preventie, interventie en nazorg voor de doelgroep door middel van repressie, bestuurlijke, civiel- en strafrechtelijke interventies, zorg, ondersteuning en behandeling. Daarbij willen we in ieder geval partners voor de volgende thema's vanuit het perspectief van 0 tot 100+ vertegenwoordigd zien:

- Landelijke Vereniging Nederlandse Zorg en Veiligheidshuizen.
- De zorg- en strafketen voor jeugd & volwassenen: politie, LNVT, OM, DJI, 3RO, JZNL.
- De jeugdzorgketen: LNVT, JZNL, RvdK.
- De zorgaanbieders: NL-GGZ, VGN, Valente.
- Wonen: Aedes.
- De departementen: JenV, VWS, en BZK vanuit haar coördinerende rol; uitbreiding met SZW, VRO is wenselijk en wellicht ook met OCW.
- VNG.

Dienst Justitiële Inrichtingen
Ministerie van Justitie en Veiligheid

Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

de
Nederlandse
ggz

Ministerie van Justitie en Veiligheid

Ministerie van Binnenlandse Zaken
Koninkrijksrelaties

valente⁷

POLITIE

Raad voor de Kinderbescherming
Ministerie van Justitie en Veiligheid

OPENBAAR MINISTERIE

PLATFORM
SOCIAAL
DOMEIN

Zorg- en Veiligheidshuizen

vereniging van
woningcorporaties

Humanitas
DMH

Reclassering Nederland